

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 4.5.2016
COM(2016) 290 final

2016/0142 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei
țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație**

(Revizuirea mecanismului de suspendare)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În urma deciziilor referitoare la liberalizarea vizelor pentru țările din Balcanii de Vest, Comisia a propus, în 2011, instituirea unei „clauze de salvagardare privind vizele” în Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului¹, care ar permite suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții unei țări terțe pe o perioadă scurtă de timp, în cazul unei situații de urgență și pe baza unor criterii bine definite, în vederea soluționării eventualelor dificultăți cu care se confruntă unul sau mai multe state membre în cazul unei creșteri bruște și substanțiale a migrației neregulamentare, a cererilor de azil neîntemeiate sau a cererilor de readmisie respinse trimise de un stat membru respectivei țări terțe².

La data de 11 decembrie 2013, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) nr. 1289/2013³, care a modificat Regulamentul (CE) nr. 539/2001 prin introducerea așa-numitului „mecanism de suspendare” și prin modificarea mecanismului de reciprocitate existent.

Acest mecanism de suspendare prevăzut la articolul 1a din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 permite suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții unei țări terțe în anumite situații de urgență, ca soluție de ultim resort. Acesta poate fi declanșat de orice stat membru prin notificarea Comisiei cu privire la faptul că se confruntă, într-o perioadă de șase luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele șase luni care preced liberalizarea vizelor țării respective, cu circumstanțe care duc la o situație de urgență care nu poate fi remediată de statul membru în cauză de unul singur.

Aceste circumstanțe sunt o creștere substanțială și bruscă a numărului de:

- resortisanți ai respectivei țări terțe care s-au dovedit a fi în situație de ședere ilegală pe teritoriul statului membru în cauză;
- cereri de azil neîntemeiate din partea resortisanților respectivei țări terțe, în cazul în care o astfel de creștere duce la presiuni deosebite asupra sistemului de azil al statului membru;
- cereri de readmisie respinse trimise de statul membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii.

La notificarea Comisiei, statul membru trebuie să precizeze motivele pentru activarea mecanismului, să furnizeze date și statistici pertinente, precum și o descriere a măsurilor preliminare pe care le-a luat în vederea remedierii situației. Comisia informează apoi atât Consiliul, cât și Parlamentul European și analizează situația și amploarea problemei (numărul de state membre afectate și impactul asupra situației de ansamblu a migrației în Uniune).

¹ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

² COM(2011) 290 final.

³ Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, JO L 347, 20.12.2013, p. 74.

Comisia poate stabili că se impun acțiuni, luând în considerare consecințele unei suspendări a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru relațiile externe ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia cu țara terță în cauză, lucrând în strânsă cooperare cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung. În acest caz, Comisia are la dispoziție trei luni de la primirea notificării pentru a adopta un act de punere în aplicare care să suspende temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de șase luni.

Înainte de expirarea acestei perioade de șase luni, Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Acest raport poate fi însoțit de o propunere legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 în vederea transferării țării terțe respective pe lista țărilor care au nevoie de viză (anexa I) și, astfel, pentru a impune permanent cetățenilor săi obligația de a deține viză. Într-un astfel de caz, suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză poate fi prelungită pentru o perioadă de maximum 12 luni.

În contextul situației actuale în materie de migrație din Uniunea Europeană și al încheierii cu succes a mai multor dialoguri referitoare la liberalizarea vizelor cu țări vecine (Georgia, Ucraina, Kosovo, Turcia), mai multe state membre au pus întrebarea dacă actualul mecanism de suspendare a vizelor asigură flexibilitatea necesară pentru a acționa în anumite situații de urgență. În special, acestea au susținut că:

- posibilele motive de suspendare sunt prea limitate și, de exemplu, nu includ lipsa de cooperare din partea unei țări terțe în domeniul readmisiei resortisanților țărilor terțe care au tranzitat țara terță respectivă în cazul în care un acord de readmisie încheiat între Uniune sau un stat membru și țara terță în cauză prevede o astfel de obligație de readmisie;
- inițiativa de a declanșa mecanismul de suspendare prin intermediul unei notificări, care în regulament aparține exclusiv statelor membre, ar trebui extinsă la Comisie;
- perioadele de referință și termenele sunt prea lungi, ceea ce nu permite o reacție rapidă în situații de urgență.

Luând în considerare propunerile recente ale Comisiei privind liberalizarea vizelor cu Georgia⁴, Ucraina⁵, Turcia⁶ și Kosovo⁷, precum și recente discuții cu statele membre, Comisia a decis să prezinte o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 pentru a revizui actualul mecanism de suspendare.

Principalul obiectiv este acela de a consolida mecanismul de suspendare prin facilitarea prezentării de către statele membre a notificărilor privind circumstanțele care au condus la o eventuală suspendare și prin autorizarea Comisiei de a declanșa mecanismul din proprie inițiativă. În special, utilizarea mecanismului ar trebui să fie facilitată prin scurtarea perioadelor de referință și a termenelor, ceea ce ar permite o procedură mai rapidă, și prin extinderea motivelor posibile de suspendare, care ar trebui să includă creșterea substanțială a numărului de cereri de readmisie respinse pentru resortisanții unor țări terțe care au tranzitat țara terță respectivă în cazul în care un acord de readmisie încheiat de Uniune sau de un stat membru și țara terță în cauză prevede o astfel de obligație de readmisie. De asemenea, Comisia ar trebui să fie în măsură să declanșeze mecanismul în cazul în care țara terță nu

⁴ COM(2016) 142 final.

⁵ COM(2016) 236 final.

⁶ COM(2016) 279 final.

⁷ COM(2016) 277 final.

cooperează în privința readmisiei, în special în cazul în care un acord de readmisie a fost încheiat între țara terță respectivă și Uniune.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului stabilește lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație. Regulamentul (CE) nr. 539/2001 este aplicat de către toate statele membre, cu excepția Irlandei și a Regatului Unit, precum și de către Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția. Regulamentul face parte din politica comună în materie de vize a UE pentru perioadele de ședere de scurtă durată de până la 90 de zile într-un interval de 180 de zile.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Având în vedere faptul că propunerea va modifica politica comună a UE în domeniul vizelor, temeiul juridic al propunerii este articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Propunerea de regulament va constitui o dezvoltare a acquis-ului Schengen.

- **Subsidiaritate, proporționalitate și alegerea instrumentului**

Mecanismul de suspendare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 539/2001 face parte din politica comună a UE în domeniul vizelor. Obiectivul consolidării mecanismului, pentru ca acesta să devină mai eficace, prin extinderea sferei sale de aplicare și prin autorizarea Comisiei de a-l declanșa din proprie inițiativă, poate fi atins numai printr-o acțiune la nivelul Uniunii, și anume printr-o modificare a regulamentului. Statele membre nu pot acționa la nivel individual pentru a atinge obiectivul de politică. Nu există alte opțiuni (nelegislative) pentru atingerea obiectivului de politică.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Actualul mecanism de suspendare, introdus în decembrie 2013, nu a fost utilizat niciodată până în prezent; prin urmare, nu există nicio experiență practică în ceea ce privește mecanismul actual. Totuși, mai multe state membre au susținut că acest mecanism nu a fost folosit din cauza faptului că era prea dificil să se îndeplinească criteriile de declanșare și a duratei prea lungi a termenelor.

- **Consultări cu părțile interesate**

Nevoia de garanții suplimentare în urma liberalizării vizelor pentru țările din vecinătatea Uniunii a fost discutată cu statele membre în cadrul reuniunii COREPER și în cadrul Grupului de lucru pentru vize. Sugestiile informale ale statelor membre privind revizuirea mecanismului de suspendare au fost luate în considerare la elaborarea prezentei propuneri.

- **Evaluarea impactului**

Revizuirea mecanismului de suspendare ca atare nu generează impacturi economice directe sau de alt tip. Impactul politic și economic al eventualei suspendări a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții unei anumite țări terțe va trebui să fie evaluat în detaliu de către Comisie în fiecare caz în parte, atunci când examinează o notificare din partea unui stat

membru și înainte de a stabili dacă se impun acțiuni. Prin urmare, nu este necesară realizarea unei evaluări a impactului pentru prezenta propunere.

- **Drepturi fundamentale**

Propunerea nu are consecințe negative asupra protecției drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia își va intensifica activitatea de monitorizare a situației în materie de migrație și de securitate care rezultă din deciziile recente privind liberalizarea vizelor, ceea ce îi va permite să utilizeze pe deplin posibilitățile oferite de mecanismul de suspendare revizuit, dacă va fi necesar.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Prezenta propunere de revizuire a mecanismului de suspendare prevăzut la articolul 1a din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 include următoarele elemente:

- definiția circumstanțelor în care statele membre pot adresa o notificare Comisiei a fost modificată pentru a clarifica faptul că mecanismul de suspendare poate fi utilizat nu numai în „situații de urgență, ca soluție de ultim resort”, ci și, mai general, în cazul în care liberalizarea vizelor duce la o creștere semnificativă a migrației neregulamentare, a cererilor de azil nefondate sau a cererilor de readmisie respinse;
- perioada de referință pentru compararea acestei situații cu situația din anul precedent sau cu cea anterioară liberalizării vizelor este redusă de la șase la două luni;
- este suficient ca creșterea migrației neregulamentare, a cererilor de azil nefondate sau a cererilor de readmisie respinse să fie „substanțială”, în timp ce în prezent creșterea trebuie să fie „bruscă și substanțială”;
- motivele de eventuală suspendare care pot fi notificate ar trebui să includă cererile de readmisie respinse pentru resortisanții unei alte țări terțe care au tranzitat țara terță respectivă, în cazul în care un acord de readmisie încheiat între Uniune sau un stat membru și țara terță în cauză prevede o astfel de obligație de readmisie;
- se elimină limitarea în timp (șapte ani) a posibilității de a compara situația actuală cu situația anterioară liberalizării vizelor;
- Comisiei i se oferă posibilitatea de a declanșa mecanismul de suspendare din proprie inițiativă în cazul în care deține informații concrete și fiabile cu privire la oricare dintre circumstanțele pe care statele membre le pot notifica sau cu privire la faptul că țara terță - într-un mod mai general - nu cooperează în materie de readmisie, în special în cazul în care un acord de readmisie la nivelul UE a fost încheiat cu țara terță respectivă. Această lipsă de cooperare poate, de exemplu, să constea în:
 - respingerea cererilor de readmisie sau nefurnizarea unui răspuns la acestea;

- neeliberarea de documente de călătorie în scopul returnării în termenele specificate în acord sau neacceptarea documentelor de călătorie europene eliberate după expirarea termenelor menționate în acord;
 - încetarea sau suspendarea acordului.
- În cazul în care Comisia, după examinarea circumstanțelor notificate (sau cu privire la care aceasta a primit informații concrete și fiabile) stabilește că se impun acțiuni, termenul pentru adoptarea actului de punere în aplicare care suspendă temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru țara terță în cauză se reduce de la trei luni la o lună.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei
țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație**

(Revizuirea mecanismului de suspendare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77
alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului⁸ stabilește lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație.
- (2) Mecanismul de suspendare temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II la regulamentul menționat anterior („mecanismul de suspendare”) ar trebui consolidat, astfel încât statele membre să poată notifica mai ușor circumstanțele care conduc la o eventuală suspendare, iar Comisia să poată să declanșeze mecanismul din proprie inițiativă.
- (3) În particular, utilizarea mecanismului ar trebui să fie înlesnită prin reducerea perioadelor de referință și a termenelor, ceea ce va accelera procedura, și prin extinderea motivelor posibile de suspendare, pentru a include creșterea semnificativă a numărului de cereri de readmisie respinse pentru resortisanții țărilor terțe care au tranzitat țara terță în cauză, atunci când obligația de readmisie este prevăzută printr-un acord de readmisie încheiat între Uniune sau un stat membru și acea țară terță. De asemenea, Comisia ar trebui să poată să declanșeze mecanismul în cazul în care țara terță nu cooperează în ceea ce privește readmisia, în special în cazul în care s-a încheiat un acord de readmisie între țara terță în cauză și Uniune.
- (4) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului⁹.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație, JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

- (5) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹⁰. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (6) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹¹.
- (7) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹².
- (8) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului¹³,

⁹ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁰ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

¹¹ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen, JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

¹² Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

¹³ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor, JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 1a din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează.

(1) La alineatul (1) se elimină următoarea sintagmă:

„în situații de urgență, ca soluție de ultim resort,”.

(2) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Un stat membru poate să notifice Comisia dacă se confruntă, într-o perioadă de două luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele două luni care preced punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, cu una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe care nu poate fi remediată de statul membru, și anume:

(a) o creștere substanțială a numărului de resortisanți ai respectivei țări terțe care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept;

(b) o creștere substanțială a numărului de cereri de azil din partea resortisanților respectivei țări terțe pentru care rata de recunoaștere este scăzută;

(c) o creștere substanțială a numărului de cereri de readmisie respinse trimise de statul membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii sau, în cazul în care un acord de readmisie încheiat între Uniune și statul membru respectiv și respectiva țară terță prevede o astfel de obligație, pentru resortisanții țărilor terțe care au tranzitat țara terță respectivă.

Notificarea menționată în primul paragraf precizează motivele pe care aceasta se întemeiază și cuprinde date și statistici pertinente, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul de îndată ce primește o astfel de notificare.”

(3) Se adaugă următorul alineat:

„2a. În cazul în care Comisia dispune de informații concrete și fiabile cu privire la circumstanțele menționate la alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) sau cu privire la necooperarea țării terțe în materie de readmisie, în special în cazul în care s-a încheiat un acord de readmisie între țara terță respectivă și Uniune, de exemplu:

- prin respingerea sau prin lipsa răspunsului la cererile de readmisie;
- prin neeliberarea documentelor de călătorie în scopul returnării în termenele specificate în acord sau prin neacceptarea documentelor de călătorie europene eliberate după expirarea termenelor menționate în acord
- sau prin rezilierea sau suspendarea acordului,

Comisia poate, din proprie inițiativă, să informeze Parlamentul European și Consiliul. Aceste informații sunt echivalente unei notificări efectuate în temeiul alineatului (2).”

(4) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Comisia examinează orice notificare transmisă în temeiul alineatului (2), luând în considerare:

(a) existența oricăreia dintre situațiile descrise la alineatele (2) și (2a);

(b) numărul de state membre afectate de oricare dintre situațiile descrise la alineatele (2) și (2a);

(c) impactul general al creșterilor menționate la alineatul (2) asupra situației migrației în Uniune, astfel cum rezultă acesta din datele furnizate de statele membre sau din datele de care dispune Comisia;

(d) rapoartele întocmite de [Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene], de Biroul European de Sprijin pentru Azil sau de Oficiul European de Poliție (Europol), dacă circumstanțele o impun în cazul respectiv;

(e) chestiunea generală a ordinii publice și a securității interne, cu consultarea statului membru în cauză.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul asupra rezultatelor examinării sale.”

(5) La alineatul 4, cuvintele „trei luni” se înlocuiesc cu cuvintele „o lună”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*